

Det finns ingen människa, som är så unik, att den för den skull har ett eget värde. Alla är skapade av jordens stoft och förstörda av synd och ska sedan bli jord igen. Men alla är älskade av Jesus och friköpta med priset av hans liv till att leva med honom i hans himmel i evighet.

För hans kärleks skull har också allt vad han ger oss värde. Det gäller såväl jordiska som andliga gåvor. Också sådant som för oss kan kännas mindre behagligt här i jordelivet, har samma värde, eftersom han har lagt det framför oss av kärlek, för att fostra oss genom det och leda oss rätt.

När Jesus nu har köpt sin dyrbara pärla, oss människor, låter han också sin Ande söka oss, för att nå oss med det glada budskapet om att vi nu är återlösta från syndens och dödens välde, så att vi lyder under Jesus och hans förlåtelse i hans nåderike. Vi får tjäna honom i tro på den förlåtelse som han vann åt oss genom sitt verk på Golgata kors.

I Guds ögon är vi för Jesus skull inte längre varken smutsiga eller förstörda, utan vi glänsar av Jesu

skinande rena rättfärdighet. Vi kan visserligen inte se oss sådana med våra jordiska ögon. Här på jorden kan vi se oss rättfärdiga bara genom tron. Vi tror Guds ord.

Trots att vår synd är förlåten genom Jesus, är den alltjämt vår dagliga följeslagare. Den fäster sig som skuld på vårt samvete och bedrövar oss. Därför måste den ständigt torkas bort med evangeliet om förlåtelsen i Jesus Kristus, så att vi kan leva i den frihet och glädje, som Gud har berett åt oss genom Jesus.

Du sökte pärlor, Gud, och fann
en smutsig, som du tog dig an.
Den var ej något värd i sig,
men den var dyrbar dock för dig.

Nu glänser den så ljuvligt skön.
Du fick för all din möda lön,
då du för våra synder dog
och renade oss i ditt blod.